

לרותי

רוצה לארג'

אחת לכמה זמן, תורה לאל, יוצא לי להצהיר לפניכם שאני, באופן מאוד אישי, אוהבת מיכתב מסויים. זה הכיף שלי. אחת בשביל מה אני צריכה את הכאביראש הזה? אז הנה עוד אחד, יופייופי. מיועד לגברים, אבל גם נשים עשויות ליהנות, אני משערת. יש לי ראש פתוח פתוח,

אבל די חטובה. גדלתי עם האוכל, כמו שיש אחד שגדל עם הבנק. הייתי חתיכה, והבטחתי לעצמי לחזור ולהיות כזאת, כך שהמצב העכשווי נתון. לשינויים. הכל תלוי בפארטנר, שאין לי כרגע. בכל אופן, נשארתי נחמדה, די יפה אפילו.

מחפשת אחד שהוא לא מתומכי כהנא והליכוד, בלי שרשרת-זהב עבה על הצוואר וכלי צמיד-זהב על היד. אם חלק מהזמן עבר עליו באוניברסיטה — זה בהחלט מתאים לי. שיהיה לא פחות מ-40, עם ראש עלאי-כיפאק, אבל עם רגליים על הקרקע. אחד שמצא את

חתיך מאחורי הבאר

נרמה לי שאפשר להעניק בשקט את התואר "חתיך השבוע" לעופר פאר, בלונדין גבהיקומה (1.80 מטר) שכבר מלאו לו 22, אבל נותנים לו פחות. יש לו כייבייפיים משהו-משהו, ושמעתני שכל אשה שרואה אותו רוצה מיד לאמץ אותו לכן, או סתם לאמץ אותו קרוב-קרוב. הוא עובד כבארמן באחד המועדונים בתל-אביב, אבל דווקא לא אוהב לשותות אלכוהול. "אני רק טועם", הוא אומר, "אחרת אם מתחילים, זה גורע

מאוד. אני רואה כאלה שזה קורה להם, וזאת סיבה מספיק טובה לא להתחיל לשותות. חוץ מזה, אני לא אוהב לאבר את השליטה על עצמי". הוא כן אוהב ספורט, בעיקר לשחק כדורסל ולשחות בים. אוהב גם מוסיקה, הטעם שלו כנשים, ולא משנה אם התינה קצת מבוגרות ממנו, הוא כותב שיער, נשיות, אכסטייות. רק לא בובות יפהפיות. סטייל דוגמניות. במקום-העבודה שלו יש לו בעיה: הרבה מהקליינטים הם גברים, הוא מאוד מוצאחן בעיניהם, והם טורחים לרמוז לו, או לומר לו במפורש. אבל בכחור טוען שאין להם צ'אנס אצלו. הוא קוטע את החיזורים באמצע, בעדינות, ונותן להם להכין מה הוא מעדיף בחיים.

מקומו, לא כזה שממשיך לרחף בין אסטרוטולוגיה, כירומנטיקה וסיינטר לוגיה (הייתי שם). גבר לא-תלותי, עם עולם ועיסוקים משלו. לא אחד שיישב לי על התחת עם עיתון, בנעלייבית, משעה ארבע אחרי-הצהריים. חשוב שיהיה גבר פנוי ו... אני לא צריכה תמיכה נדיבה, אבל רוצה שהוא יהיה לארג' בראש, בכיס ובמידת הבגדים. לא אוהבת קטנים. חושבת שזה גורע מהרומנטיקה כשאני הולכת מחובקת איתו וצריכה להתכופף כדי להחזיק לו את היד. נו, מה תגידו עליה

מאוד מיוחד, מתחילה (1035/84), "לוקחת את החיים מאוד בקלות, לא עושה עניין משום דבר. אוהבת את החיים, אופטימית ולא נותנת לשום דבר לדכא אותה. אני בת 36. הייתי נשואה פעם, לפני תשע שנים, בדיוק למשך שלושה חודשים. אבל הבנתי שאם אמשיך להיות נשואה לו, הלכו לי החיים. "העיסוק — אני חושבת שהכיפחות מתאים לי, אבל אני רואה בו אמצעי-קיום — מכירה. די גבוהה. 1.72 מטר. לא דקיקה. זה כדי שלא יחשבו שאני עומדת מול האור, רואים לי את הריאות. קצת שמנמנת,

הייתי עבר לסיינטולוגיה"

(המשך מעמוד 35)

הכל. זה נתן להם כוח. אנשים פחדו אחר-כך שישתמשו בזה נגדם. אני לא פחדתי. לא היה להם שום חומר נגדי. יום אחד הגיע טלקס מרון האבארד, שבוער עשר שנים העולם ייהרס וישארו רק הסיינטולוגים שהגיעו לדרגות הגבוהות. איך שלקחתי את זה ברצינות! לא ישנתי לילות.

חשבתי על הוריי ובני מישפחתי. האמנו באמת, פחדנו, וזה המריץ את כולנו לעבוד יותר קשה. הכנסתי אז לעניין את אחותי, בנה וחמותה. לא אמרתי להם שהעולם עומד ליהרס. הם עזבו אחרי קורס אחד. היו חכמים.

היה לי חבר. הכרתי אותו דרך אחיו, היה איש-עצום. הוא לא התעניין בסיינטולוגיה. דרשו שאביא אותו לשיחה, והוא הסכים. שלימתי מכספי בלי ידיעתי. הוא לא ידע שהוזמן על חשבונם, דיבר שעות, ויצא מבושע. כל הזמן ניסו לסכסך בינינו. היו מספרים לי, למשל, שראו אותו הולך מחובק עם אחרת. האמנתי. הרי לא ייתכן שמישהו מהם יכול לשקר לי. אמרו לי גם שיש לו הרבה בעיות. נפרדתי ממנו, אבל חזרנו להיות ביחד. שום דבר לא עזר, היתה אהבה.

★ לא לבד!

חזרתי ולא הודעתי על כך לאף אחד. אבל מזה, אחרי יומיים התקשרו אליי. הם ידעו בערך מתי אני חוזרת. התפלאו שלא הגעתי למרכז ישר מן המטוס. לא הגעתי. במשך ארבעה ימים ניתקתי את הטלפון ואת האינטרנט. דיברתי רק עם החבר שלי, ששמח על ההחלטה שלי. יצרתי קשר עם אנשים שעזבו, וכל אחד סיפר לי את סיפורו, כדי שיהיה לי נורמלי שעזבתי, שלא ארגיש כבודגרת.

הרגשתי טינה אל חגי — למה הוא לא דאג להוציא אותי בזמן שהוא יצא?

זה לקח לי שנה שלמה להתאקלם מחדש בחיים!"

היו הרבה זוגות בקרב הסיינטר לוגים — הרבה נישואין, הרבה גירור שין וגם זוגות שנישאו כחתונה סיינטולוגית. ללא רב, לפי החוקים של הסיינטולוגיה. בכלל, היתה שם רומנטיקה בלי סוף.

עברו שנתיים, ואו הגיע המיקרה עם יובל דור (מלקת הכל עובר חביב). יובל היה בשבילנו האיש היחיד שהיה לו קשר למה שקורה בחוץ. הערצנו אותו. הוא היה בדרגות הגבוהות של הלימוד, אם כי עבר מעט, בעיקר כמתן הרצאות וביצירת קשר עם אנשי-תיקשורת.

כאשר החלתי לעזוב, אף אחד לא ידע למה. המנהל באה בוקר אחד עם עיניים אדומות ונפוחות, ואמרה לנו שהתקשר אליה אויב שלנו. בשפת היום-יום הכוונה היא למישהו שהוא נגד הרברים שאנחנו עושים, ועמד לפעול נגדם. זה עירער את הביטחון של רבים מאיתנו, אבל מצד שני נתן לנו כוח להמשיך.

המנהלת אסרה עלינו לדבר עם יובל. הוא הפך מגורד. כאשר הגיע למישר אחרי יומיים, אף אחד לא ריבר איתו. אחד המנהלים דיבר איתו כמה שניות, והוא עזב את המקום. באותו זמן גם חגי עזב, אחרי שיחה עם יובל. המנהלת הבינה שאני עלולה להיות במצב של סימני-שאלה בגלל עזיבתי חגי, האיש שהכניס אותי. היא קראה לי לשיחה אישית, אמרה שאני חושבת להם.

היא חיזקה אותי פי עשר, לכאורה, אבל משהו התערער בי, אחרי עזיבת שני החוקים הללו. היינו מבולבלים. אסור היה לדבר על כך. מוליבר, סולק, התחילו לארגן לנו מסיבות וטיולים, כדי שנגוע. הוריי התנגדו, כמוכן, לכל העניין הזה. אבי בירר פרטים על המרכז בלוס אנג'לס וצמר לו לשמוע שהמרכז רשום ככנסיה סיינטולוגית. עם צלצל, הוא ניסה להוציא אותי מהכת. נכשל, היה ריב.

יום אחד הוא בא אליי עם כרטיס טיסה לקנדה וללוס-אנג'לס. המרכז הסכים בקושי לשחרר אותי לחודשיים. חודש שהייתי אצל אחי ובמרכז הסיינטולוגי בקנדה. הם רצו שאעבור אצלם. אמרתי שיש לי חווה עם המרכז ב"ישראל, אבל זה לא עניין אותם. האמינות שלהם נשברה בעיניי — הם מברכים על אתיקה ומוסר?

פיתאום, אחרי כלייך הרבה זמן, הייתי לבד. היה לי זמן לחשוב. כשהתקשרתי מלוס-אנג'לס, סיפרו לי שהעופו את המנהלת ואנשים נוספים, וזה פתר לי את הבעיה —

נעמי רון

כאשר מישהו אומר לך. אני מקווה שלא איכפת לך שאני אומר לך את זה, קרוב לוודאי שכן יחיה איכפת לך.

רומנטיקה לעת ערב

"אני מחפשת אותך, שעדיין לא מצאת. כמוני, ועורך מחפש", מתחיל לה (1036/84) ישר לעניין, "לא מחפשת את הטיפוס המצוי, אלא אחד רציני, שמייחס משמעות עמוקה לחיים, אוהב טיולים, רומנטיקה לעת

ערב, בעל חוש הומור, המון יוומה עצמית וספונטניות, הגיל יכול להיות 30-35. אני בת 30, מזל דגים אופייני, ניה, אם זה אומר משהו למישהו, שמנמנות, חמודה."

חייל מחפש יפה

קצר ולעניין: (1037/84) הוא חייל בן 22, שכבר סופר את הימים עד השיחרור. נחמד, 1.80 מטר גובה, ומחפש יפה, חתיכה, לא טיפשה, עם ראש טוב, שאוהבת סרטים, מסיבות וביילויים.

כן, לאביו שכועס עליו: שמוך קצת חלב על האולקוס שלך.

עוד 35

בת 30, רווקה, נאה, שיער שחור קצר, מתולתל, עיניים חומות, 1.65 מטר, שמנמנת (אני רואה שהקלייני טיות שלי השבוע זקוקות לדיאטה). עוד אחת שנשמעת בכלל לא אורגינאלית כאשר היא מדישה: "לא רוצה פלירט, רק רומן רציני". היא טיפוס ביתי פחות או יותר, שאוהבת קולנוע, מוסיקה שקטה, ים וטיולים. מה היא מחפשת? היא לא טורחת לפרט, ומסתפקת רק בטיפוס מתאים, עד 35. אם מתאים לך, מיספרה הוא (1038/84).

ילדים היום זה כבר לא מה שהיה פעם: שלום דני, שלום רמי, הבאת צעצוע? כן, כדור. כדורי איפה ההוראות?

קוראים/קוראות המבקשים לענות למיכתבים לרותי מתבקשים לעשות זאת תוך ציון שם המספרם במדור או המייל פר המזהה שלו (84/...) על גבי המעטפה. נא לציין גם מיכתב/ת ב"מסלול" ולשלוח למערכת "העולם הזה", תל-אביב, רחוב גורדון 3. זאת, כמוכן, גם הבתובת לקוראות/קוראים המבקשים לסנות למדור.